

РЕШЕНИЕ

№ 591

гр. София, 24.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 17.11.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Терзиев

Мариета Райкова

при участието на секретаря Антонина Митева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **8358** по описа за **2023** година докладвано от съдия Ралица Романова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на С. Н. И., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [жк], [жилищен адрес] чрез адвокат С. С. М., с адрес: [населено място], [улица], офис 2, партер, срещу Решение № 3394 от 14.07.2023 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 95-ти състав, постановено по НАХД № 3459/2023 г., с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 42-0004473/13.12.2022 г., издадено от директора на Регионална дирекция „Автомобилна администрация“ – София /РД „АА“-София/, с което на основание чл. 93, ал. 1, т. 1 от Закона за автомобилните превози на касатора е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 2 000 /две хиляди/ лева за нарушение на чл. 6, ал. 1 ЗАвт П.

В касационната жалба се излагат доводи за неправилност и необоснованост на оспореното съдебно решение. Твърди се, че не са обсъдени подробно събраните по делото доказателства, както и направените в жалбата възражения, в резултат от което не е установена действителната фактическа обстановка. Излагат съображения за нарушение на чл. 33 от ЗАНН, тъй като за деянието, което е предмет на административнонаказателното производство е образувано наказателно производство. Изразено е искане за отмяна на въззивното решение и на потвърденото със същото

наказателно постановление. Претендират се направените пред настоящата инстанция разноси.

В съдебно заседание касаторът се представлява от адвокат М., който поддържа жалбата на изложените в същата основания. Претендира разноси, съгласно списък.

Ответникът по касационната жалба - Директор на Регионална дирекция „Автомобилна администрация“ в съдебно заседание не се явява и не се представлява. Представено е писмено становище, в което са изложени доводи за неоснователност на касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура. изразява становище неоснователност на жалбата.

Административен съд София-град, VII-ми касационен състав, след като взе предвид и обсъди в съвкупност и поотделно наведените от касатора доводи и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е подадена в срока по чл. 211 АПК от надлежна страна с правен интерес от оспорването, поради което е допустима. Разгледана по същество, същата е неоснователна.

Решението е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление, не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, не е изтекла абсолютна погасителна давност за административно-наказателно преследване.

Въз основа на събраните в хода на съдебното следствие доказателства, районният съд е установил следната фактическа обстановка:

На 26.07.2022 г. в [населено място], в рамките на провеждана от екипи на РД „АА“ [населено място] и на Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП съвместна проверка, от инспектори в ГД „ФК“ при ЦУ на НАП, чрез приложение „М.“ е заявен таксиметров превоз със зададен маршрут от ж.к. Студентски град до Централна автогара София. На мобилния телефон, от който е била направена поръчката, са изпратени данни за автомобила, посредством който ще бъде осъществен превозът, както и за сумата, срещу която ще бъде осъществена услугата - 10 лв.

По подадената заявка е пристигнал лек автомобил „Л. Р. Ф.“ с ДК [рег.номер на МПС], управляван от С. Н. И.. Той е осъществил превоз на служителите на ГД „ФК“ от ж.к. Студентски град до Централна автогара София и е поискал да му заплатят сумата от 10 лв., която съответствала на предварително посочената в приложението като дължима сума. Фискален бон за заплатената сума не е бил издаден, както и в автомобила не е било инсталирано устройство за отчитането ѝ. Пристигайки на Централна гара София около 12:30 ч. на 26.07.2022 г., служителите на ГД „ФК“ се легитимирали пред С. Н. И. и предприели извършването на проверка, констатациите на която са описани подробно в протокол № 0082216/26.07.2022 г.

На място е извършена и проверка от служители на РД „АА“ [населено място], при която е установено, че осъщественият от С. Н. И. превоз на пътници срещу заплащане е бил извършен с МПС, за което няма издаден Лиценз на Общността за превоз на пътници, Лиценз за превоз на пътници в Република България или Удостоверение за регистрация за извършване на таксиметров превоз на пътници. Формулиран е извод, че е осъществен състав на нарушение по чл. 6, ал. 1 ЗАвтПр, за което е съставен Акт за установяване на административно нарушение АУАН № 326523/26.07.2022 г., в който са описани времето, мястото и обстоятелствата по констатираното нарушение. На основание на съставения АУАН и материалите по преписката, при идентично

фактическо описание на нарушението и дадена му от наказващия орган аналогична правна квалификация съгласно чл. 6, ал. 1 ЗАвтПр, от директора на РД „АА“ [населено място] е издадено Наказателно постановление (НП) № 42-0004473/13.12.2022 г., с което на основание чл. 93, ал. 1, т. 1 от Закона за автомобилните превози на С. Н. И. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 2 000 /две хиляди/ лева за нарушение на чл. 6, ал. 1 ЗАвт П.

Във връзка със същия по случай е било образувано и ДП № № 15148/2022 г. по описа на 02 РУ-СДВР, пр. пр. № 30621/2022 г. по описа на Софийска районна прокуратура за престъпление по чл. 234г, ал. 1 НК, по което към 21.03.2023 г. няма привлечен обвиняем.

Изложената фактическа обстановка се установява от показанията на свидетелите Й. П., В. Р. и М. В., и събраните и приобщени писмени доказателства - протокол за проверка № 0082216/26.07.2022 г.; заповед № 355/19.09.2022 г.; заповед № РД-08-30/24.01.2020 г.; длъжностна характеристика за длъжността „инспектор“ в РД „АА“ [населено място]; справка изх. № 30621/22.03.2023 г.; ЗППАМ № РД-14-2889/27.07.2022 г.; удостоверение за раждане № [ЕГН].

Софийският районен съд е потвърдил наказателното постановление като е приел от правна страна, че при издаването на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да обуславят отмяната му. Прието е, че извършването на вмененото нарушение е безспорно доказано, правилно е ангажирана отговорност на извършителя и липсват основания за третиране на конкретния случай като маловажен по смисъла на чл. 28 от ЗАНН.

Решението е правилно.

Районният съд се е произнесъл при правилно установена фактическа обстановка, която напълно се подкрепя от събраните доказателства. Проверена е валидността и законосъобразността на НП, вкл. сроковете за издаване, компетентността на издателите, задължителните реквизити. Съдът в цялост е установил фактическата обстановка, въз основа на подробно изследване и анализ на свидетелските показания и приложените писмени доказателства, които потвърждават фактите и констатациите на административния орган в проведеното административно наказателно производство. Районният съд е обсъдил наведените в жалбата доводи, а възраженията в жалбата в тази насока са неоснователни.

Неоснователни са изложените доводи за нарушение на разпоредбата на чл. 33, ал.1 от ЗАНН, съгласно която когато за дадено деяние е възбудено наказателно преследване от органите на прокуратурата, административнонаказателно производство не се образува. В производството пред Софийски районен съд, както и в настоящото не са представени данни за наличие на повдигнато обвинение на С. Н. И. относно същото деяние, както и за привличането му като обвиняем в образувано наказателно производство. В случай че по надлежния ред бъде установено осъществяването на престъпен състав, е регламентирана законова възможност за възобновяване на административнонаказателното производство по реда на чл. 70, ал.2, т. 5 от ЗАНН.

Разпоредбата на чл. 6, ал. 1 ЗАвт П определя, че общественият превоз на пътници и товари се извършва от превозвач, който притежава лиценз за извършване на превоз на пътници или товари на територията на Република България, лиценз за извършване на международен превоз на пътници или товари - лиценз на Общността, или удостоверение за регистрация - за извършване на таксиметрови превози на пътници, и документи, които се изискват от този закон. Изпълнителна агенция „Автомобилна

администрация“ води регистър на моторните превозни средства към лицензите на Общността и лицензите за извършване на превоз на пътници или товари на територията на Република България и издава удостоверение по образец, определен с наредбата по чл. 7, ал. 3, за всяко превозно средство.

За гарантиране спазването на разпоредбата на чл. 6, ал. 1 от ЗАвтП, са предвидени санкционни последици в нормата на чл. 93, ал. 1 от ЗАвтП, която се намира в Глава осма „Административнонаказателни разпоредби“. В тази норма са очертани обективните признаци, при наличието на които спрямо виновното лице ще се реализира административнонаказателна отговорност. Разпоредбата предвижда административно наказание глоба в размер на 2000 лева за водач на моторно превозно средство, който извършва обществен превоз или превоз за собствена сметка на пътници и товари без редовно издадени лиценз, разрешение, документ за регистрация или други документи, които се изискват от регламент на европейските институции, от ЗАвтП и от подзаконовите нормативни актове по прилагането му.

От обективна страна, нарушението се осъществява чрез извършване на превоз на пътници или товари с моторно превозно средство срещу заплащане, в отсъствието на редовно издадени документи, а субект на посочената разпоредба е водачът на моторното превозно средство. По делото безспорното е установено, че С. Н. И. като водач на лек автомобил е извършвал превоз на 2 бр. пътници срещу заплащане с маршрут от ж.к. Студентски град до Централна автогара София, без да притежава лиценз за извършване на превоз на пътници или удостоверение за регистрация за извършване на таксиметров превоз на пътници.

В съответствие с материалния закон са и изводите на СРС, че установената фактическа обстановка осъществява от обективна и субективна страна нарушението, предмет на административнонаказателното обвинение, за което му е наложено предвиденото за това административно наказание във фиксирания в чл. 93, ал. 1, т. 1 ЗАв Пр размер - 2000 лв.

Неоснователни са оплакванията в жалбата досежно липсата на притежаване на търговска дееспособност, респективно за чия сметка и от чие име е осъществявал превоза касатора. Настоящата касационна инстанция изцяло споделя правните мотиви на районния съд в тази насока, поради което на осн. чл. 221, ал. 2 АПК препраща към тях и не следва да бъдат повтаряни.

Споделят се и мотивите на Софийския районен съд относно липсата на предпоставки случаят да бъде приет за маловажен. Деянието не се отличава е по-ниска степен на обществена опасност в сравнение е обичайното проявление на нарушенията от същия вид.

По изложените съображения и поради липсата на релевираните с жалбата касационни основания, и на други такива по чл. 218, ал. 2 от АПК, установени от касационната инстанция служебно, оспореното решение, като правилно, следва да бъде оставено в сила.

Предвид горното и на основание чл. 221, ал. 1 и, ал. 2 от АПК, Административен съд София - град, VII-ми касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3394 от 14.07.2023 г. на Софийски районен съд,

постановено по НАХД № 3459/2023, Наказателно отделение, 95-ти състав.
Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.